

Het Boek Daniël - Nummer honderd tweeënzeventig

Fatima's Schaduw: Het Ontrafelen van de Satanische Invloed Achter de Profetische Visioenen van de Katholieke Kerk

Jeff Pippenger
2024-04-02

De profetie van Fatima was Satans voorbereidende werk om de Katholieke Kerk ertoe te brengen hun organisatie aan hem over te geven wanneer hij zich voordoeft als Christus, want zij is het „meesterwerk van Satans macht—een gedenkteken van zijn pogingen zich op de troon te zetten om de aarde naar zijn wil te regeren.” Degenen die geen voordeel zullen trekken uit het profetische getuigenis dat de rol van Fatima in de aansturing van het katholicisme aanwijst, vanwege hun onwil om te geloven in Satans vermogen wonderen te verrichten, stellen zich ervoor open misleid te worden. Fatima's profetie handelde over de innerlijke strijd binnen het katholicisme en over de oorlog van het katholicisme tegen het atheïsme.

De oorlog van het katholicisme met het atheïsme is het onderwerp van vers veertig van Daniël elf. De uitbeelding van die strijd begon in 1798, in vers veertig. Zij begon met de strijd waarin Napoleon, de koning van het zuiden, in 1798 de paus gevangennam, en het getuigenis binnen het vers eindigt vervolgens met de koning van het noorden die de koning van het zuiden in 1989 wegvaagt. Binnen die geschiedenis (1798 tot 1989) worden de twee tegenstanders in 1917 en 1918 ieder gemarkeerd met profetische symboliek, die hun beider getuigenissen met elkaar verbindt, terwijl het overkoepelende thema van het vers behouden blijft. De profetie van Fatima is ongetwijfeld een satanische profetie, maar zij is een onderwerp van Gods profetisch Woord en is daarom geschiedenis die op juiste wijze begrepen moet worden.

“De enige veiligheid voor de ziel in deze tijd is bij elke stap te vragen: Wat zegt de Heere tot Zijn dienstknecht? Het woord des Heeren blijft in eeuwigheid. De Bijbel moet ons handboek zijn, en in plaats van de wijsheid van mensen te raadplegen en de beweringen van eindige stervelingen als goddelijke waarheid aan te nemen, behoren wij het vaste woord der profetie te onderzoeken. God heeft gesproken, en Zijn woord is betrouwbaar, en wij moeten ons geloof doen rusten op een ‘Alzo zegt de Heere.’ God wil dat wij de gebeurtenissen bestuderen die om ons heen plaatsvinden en deze vergelijken met de voorzeggingen van Zijn woord, opdat wij begrijpen dat wij in de laatste dagen leven. Wij willen onze Bijbels, en wij willen weten wat daarin geschreven staat. De ijverige student van de profetie zal beloond worden met heldere openbaringen van de waarheid, want Jezus zei: ‘Uw woord is waarheid.’” Signs of the Times, 1 oktober 1894.

In de derde proxyoorlog, zoals voorgesteld in Daniël elf, verzen dertien tot en met vijftien, wordt de macht geïntroduceerd die zich verheft om het gezicht te bevestigen. Dat vers werd vervuld in het jaar 200 v.Chr., toen „de Romeinen tussenbeide kwamen ten behoeve van de jonge koning van Egypte”, en „bepaalden dat hij beschermd moest worden tegen het verderf dat door Antiochus en

Filippus was beraamd.” Het vers en de geschiedenis van 200 v.Chr. maken duidelijk dat vlak vóór de zondagswet, onder het voorwendsel de verzwakte opvolger van Poetin te verdedigen, in de tijd waarin de Verenigde Staten en de Verenigde Naties (Seleucus en Filippus van Macedonië) hebben besloten de Russische gebieden in bezit te nemen en die tot hun wederzijds voordeel onder elkaar te verdelen, het pauselijke Rome (de hoer van Tyrus) haar muziek zal beginnen te spelen, wanneer het begint uit te gaan om hoerij te bedrijven met de koningen der aarde.

Het jaar 533, en het decreet van Justinianus, zullen dan worden herhaald zoals profetisch voorgesteld in Openbaring hoofdstuk dertien, vers twee, waarin wordt aangeduid dat de draak (heidens Rome) drie dingen aan het pausdom zou geven.

En het beest dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten waren als de poten van een beer, en zijn muil als de muil van een leeuw; en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht. Openbaring 13:2.

De draak van het heidense Rome gaf zijn „zetel” (de stad Rome) aan het pausdom in het jaar 330, toen Constantijn zijn hoofdstad naar Constantinopel verplaatste. Clovis gaf zijn militaire „macht” aan het pausdom vanaf 496, en in 533 gaf Justinianus de burgerlijke „autoriteit” aan het pausdom. Vijf jaar later plaatste het heidense Rome het pausdom op de troon, zoals voorgesteld in de verzen zestien, eenendertig en eenenveertig van Daniël elf. Wanneer de Verenigde Staten de derde proxyoorlog winnen, zal het pausdom de communistische macht van Rusland, die het onderwerp is van de Fatima-profetie, hebben verslagen. De proxyoorlogen dragen het kenmerk van de waarheid, want alle drie de veldslagen worden volbracht door een pauselijk proxyleger.

Het eerste en laatste pauselijke gevormachte leger zijn de Verenigde Staten (afvallig protestantisme). Het middelste gevormachte leger zijn de nazi's van Oekraïne, die ook het katholieke gevormachte leger tegen het communistische Rusland waren in de Tweede Wereldoorlog. Er zijn drie wereldoorlogen, en er zijn drie gevormachte oorlogen. De tweede oorlog van zowel de wereldoorlogen als de gevormachte oorlogen was het nazisme. De huidige oorlog in Oekraïne is de oorlog van het grensgebied die verzen elf en twaalf voor het eerst vervulde in de slag bij Raphia. De oorlog in Oekraïne wordt nu voltrokken gedurende de tijd van de tweede van drie slagen van de islam van het derde wee, hoewel de islam niet betrokken is bij die specifieke oorlog.

De eerste slag was tegen het geestelijke heerlijke land op 11 september 2001, en de laatste van de drie slagen vindt plaats bij de zondagswet en is opnieuw tegen het geestelijke heerlijke land. De tweede van de drie slagen van de islam van het derde wee was tegen het letterlijke oude heerlijke land op 7 oktober 2023. Die oorlog vindt plaats in precies hetzelfde gebied waar Ptolemaeus de overwinning behaalde in de slag bij Raphia. Jezus verklaarde dat er in de laatste dagen oorlogen en geruchten van oorlogen zouden zijn.

De oorlogen waarnaar Jezus verwees, vinden plaats in de geschiedenis wanneer de uitwerking van ieder visioen wordt vervuld, en het was Ezechiël die dat feit optekende. In die geschiedenis worden de komst van de derde wee van de islam, de tweede en derde slag van de proxy-oorlogen, de herhaling van de Amerikaanse Burgeroorlog en de herhaling van de Amerikaanse

Onafhankelijkheidsoorlog voorgesteld. Deze oorlogen worden volvoerd gedurende de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, en bij de spoedig komende zondagswet zal de Heer Zijn leger oprichten als een banier wanneer de laatste, derde wereldoorlog begint, en wanneer de islam van de derde wee zijn vertoornung van de volken doet toenemen.

En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt, want al deze dingen moeten geschieden, maar het einde is nog niet. Want het ene volk zal opstaan tegen het andere volk, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn, en pestilentiën, en aardbevingen, in verschillende plaatsen. Doch al deze dingen zijn een beginsel der smarten. Mattheüs 24:6–8.

In de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend worden twee groepen van Gods volk onderscheiden door hun vermogen om te zien en te horen.

Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen, noch verstaan. En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien en geenszins bemerken. Want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren zijn traag om te horen, en hun ogen hebben zij gesloten, opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien en met de oren zouden horen en met het hart verstaan en zich bekeren, en Ik hen genezen zou. Maar zalig zijn uw ogen, omdat zij zien; en uw oren, omdat zij horen. Mattheüs 13:13–16.

In die periode, die begon op 11 september 2001, zei Jezus: “gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen.” In het boek Openbaring vertegenwoordigt Johannes hen die de stem van Christus horen.

Ik was in de Geest op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin. Openbaring 1:10.

De „stem” die hij hoorde, was „als een bazuin”, en een bazuin is een symbool van oorlogvoering, en hij hoorde de stem achter zich. Vervolgens keerde hij zich om om de stem te zien.

En ik keerde mij om om de stem te zien die met mij sprak. En toen ik mij omgekeerd had, zag ik zeven gouden kandelaars; en te midden van de zeven kandelaars iemand, de Zoon des mensen gelijk, bekleed met een gewaad dat tot de voeten reikte en omgord aan de borst met een gouden gordel. En zijn hoofd en zijn haren waren wit als wol, zo wit als sneeuw; en zijn ogen als een vuurvlam; en zijn voeten waren gelijk blinkend koper, als gloeiden zij in een oven; en zijn stem als het geluid van vele wateren. En Hij had in zijn rechterhand zeven sterren; en uit zijn mond ging een scherp tweesnijdend zwaard; en zijn aangezicht was gelijk de zon die schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten. En Hij legde zijn rechterhand op mij en zei tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste. Openbaring 1:12–17.

Het visioen van Christus dat Johannes zag toen hij zich omkeerde om de stem te zien, was hetzelfde visioen dat Daniël zag in hoofdstuk tien, hetzelfde visioen dat Jesaja zag in hoofdstuk zes, en hetzelfde visioen dat Paulus zag, toen hij de geschiedenis van de zeven donderslagen zag.

„Nederigheid is onafscheidelijk van heiligheid des harten. Hoe nader de ziel tot God komt, des te vollediger wordt zij vernederd en onderworpen. Toen Job de stem des Heeren uit de stormwind hoorde, riep hij uit: ‘Daarom verfoei ik mijzelf, en ik heb berouw in stof en as.’ Het was toen Jesaja de heerlijkheid des Heeren zag en de cherubs hoorde roepen: ‘Heilig, heilig, heilig is de Heere der heirscharen,’ dat hij uitriep: ‘Wee mij, want ik verga!’ Daniël zegt, toen de heilige boodschapper hem bezocht: ‘Mijn sierlijkheid werd in mij verkeerd tot verderf.’ Paulus, nadat hij was opgetrokken in de derde hemel en woorden had gehoord die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken, sprak over zichzelf als ‘de allerminste van al de heiligen.’ Het was de geliefde Johannes, die aan Jezus’ borst leunde en Zijn heerlijkheid aanschouwde, die voor de engelen neerviel als een dode. Hoe nauwkeuriger en onafgebrokener wij onze Heiland aanschouwen, des te minder zullen wij in onszelf iets zien dat onze goedkeuring kan wegdragen.” Signs of the Times, 7 april 1887.

Toen Gabriël het visioen voor Daniël uitlegde, zette hij de profetische gebeurtenissen van hoofdstuk elf uiteen. Die gebeurtenissen vormen de beschrijving van oorlogvoering, en in de voorstelling van die oorlogen bracht het oorzakelijke visioen van de vrouwelijke “mareh”, uitgedrukt als “marah”, Daniël ertoe in het beeld van Christus veranderd te worden. Wanneer Christus zegt dat u zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen, wijst Hij op de oorlogen die in Daniël hoofdstuk elf worden uiteengezet. Verder maakt Hij duidelijk dat men, om het visioen te zien dat een toeschouwer doet veranderen in Zijn beeld, zich moet omkeren, want de stem is achter u. De oorlogen die in Daniël elf worden voorgesteld, zijn beschrijvingen van oorlogen die zich in de geschiedenis van het verleden hebben voorgedaan. Door over die oorlogen uit het verleden te horen, wordt een mens onderwezen aangaande de geschiedenis die zich nu voltrekt, maar alleen indien die mens ogen heeft om te zien en oren om te horen.

Toen Ezechiël optekende dat er een moment in de tijd zou komen waarop het visioen niet langer zou worden uitgesteld, stond dit in verband met Ezechiëls visioen van het hemelse heiligdom, waar Ezechiël onder andere „raderen in raderen” zag, die Zuster White aanduidt als het complexe samenspel van menselijke gebeurtenissen.

„Aan de oevers van de rivier de Kebar aanschouwde Ezechiël een wervelwind, die scheen te komen uit het noorden, ‘een grote wolk, en een vuur dat zich ineenvond, en een glans was rondom haar, en uit haar midden als de kleur van amber.’ Een aantal raderen, die elkander doorkruisten, werden bewogen door vier levende wezens. Hoog boven dit alles ‘was de gelijkenis van een troon, als het aanzien van een saffiersteen; en op de gelijkenis van de troon was een gelijkenis als het aanzien van een mens daarboven op.’ ‘En in de cherubs verscheen de vorm van een mensenhand onder hun vleugels.’ Ezechiël 1:4, 26; 10:8. De raderen waren in hun ordening zo ingewikkeld dat zij op het eerste gezicht in verwarring schenen te zijn; maar zij bewogen zich in volmaakte harmonie. Hemelse wezens, ondersteund en geleid door de hand onder de vleugels van de cherubs, dreven deze raderen voort; boven hen, op de saffieren troon, was de Eeuwige; en rondom de troon een regenboog, het zinnebeeld van goddelijke barmhartigheid.”

“Zoals de wielachtige verwickelingen onder de leiding stonden van de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat ook het ingewikkelde spel van menselijke gebeurtenissen onder

goddelijke leiding. Te midden van de strijd en het tumult der volken bestuurt Hij die boven de cherubs troont nog steeds de aangelegenheden der aarde.

„De geschiedenis van de volken, die de een na de ander hun hun toegemeten tijd en plaats hebben ingenomen en daarbij onbewust getuigenis hebben afgelegd van de waarheid waarvan zij zelf de betekenis niet kenden, spreekt tot ons. Aan ieder volk en aan ieder individu van heden heeft God een plaats toegewezen in Zijn grote plan. Heden worden mensen en volken gemeten met het paslood in de hand van Hem die geen vergissing begaat. Allen bepalen door hun eigen keuze hun bestemming, en God bestuurt dit alles ten uitvoer van Zijn voornemens.

“De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn Woord heeft afgebakend, waarbij Hij schakel na schakel in de profetische keten aaneenrijgt, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, zegt ons waar wij ons heden bevinden in de gang der eeuwen, en wat er in de toekomstige tijd verwacht mag worden. Alles wat de profetie heeft voorzien als komende tot vervulling, is tot op de huidige tijd op de bladzijden van de geschiedenis na te gaan geweest, en wij mogen ervan verzekerd zijn dat alles wat nog komen moet, op zijn tijd vervuld zal worden.

„De uiteindelijke omverwerping van alle aardse heerschappijen wordt duidelijk voorzien in het woord der waarheid. In de profetie die werd uitgesproken toen het oordeel van God over de laatste koning van Israël werd uitgesproken, wordt deze boodschap gegeven.” Education, 178, 179.

De ingewikkelde raderen die op het eerste gezicht in verwarring lijken te verkeren, zijn het ingewikkelde samenspel van menselijke gebeurtenissen, zoals voorgesteld in de strijd en het tumult der volken. De geschiedenis die Christus in Zijn Woord heeft afgebakend, zegt ons waar wij ons bevinden, en identificeert daarmee de uiteindelijke ondergang van alle aardse heerschappijen. De verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend is het punt waarop de uitwerking van elk visioen wordt vervuld, en binnen die geschiedenis stellen de raderen de oorlogen en geruchten van oorlogen voor die Christus aanwees als het “begin der smarten”. Het begin der smarten ving aan op 11 september 2001, want toen begon de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend, en de verzegelende engel plaatst Zijn merkteken op hen die zuchten en klagen over de gruwelen die binnen de kerk en het land worden bedreven.

De oorlogen in het land verwekken droefheid bij hen die zien en horen wat die oorlogen vertegenwoordigen. De geschiedenis van de verzegeling duidt op de uiteindelijke omverwerping van alle aardse koninkrijken, en het omverwerpen van die koninkrijken is in de profetische geschiedenis van het verleden nagegaan. Toen Jesaja in hoofdstuk zes hetzelfde visioen zag als Johannes, Daniël, Ezechiël, Job en Paulus, bood hij zich aan om de boodschap voor die tijd te brengen, maar hij vroeg hoe lang hij die boodschap zou moeten brengen?

Ook hoorde ik de stem van de Heere, die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons heengaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik; zend mij. En Hij zei: Ga heen en zeg tot dit volk: Hoort gij wel, maar verstaat niet; en ziet gij wel, maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet, maak hun oren zwaar en sluit hun ogen; opdat zij niet met hun ogen zien, noch met hun oren horen, noch met hun hart verstaan, en zich bekeren en genezen worden. Toen zei ik:

Heere, hoe lang? En Hij antwoordde: Totdat de steden verwoest zijn, zonder inwoner, en de huizen zonder mens, en het land volkomen verwoest is, en de Heere de mensen ver heeft weggedaan, en er een grote verlatenheid is in het midden van het land. Jesaja 6:8–12.

Het antwoord dat Jesaja ontving, was dat hij de boodschap moest blijven brengen totdat „het land volkomen verwoest is”. De boodschap van de verzegeling wordt gegeven in een tijd van oorlog, en die oorlog wordt uitdrukkelijk aangeduid als de uitleg van het „marah”-gezicht dat alle profeten hebben aanschouwd. De uiterlijke boodschap is bedoeld om een innerlijke ervaring voort te brengen, maar alleen bij hen die „zullen horen”.

Het verband tussen het pauselijke proxyleger van de nazi's in de Tweede Wereldoorlog, sluit regel op regel aan bij het tweede proxyleger in de tweede proxyoorlog, en de Tweede Wereldoorlog zelf sluit aan bij de tweede proxyoorlog. Het verband van de tweede proxyoorlog met de grensoorlog van Rafia, die thans in Oekraïne wordt herhaald, is geografisch verbonden met de tweede slag van de islam van het derde wee, die op 7 oktober 2023 begon, en vertegenwoordigt profetische raderen binnen raderen.

In 1999 werd een boek gepubliceerd dat was geschreven door John Cornwell. John Cornwell was destijds Senior Research Fellow aan Jesus College in Cambridge, Engeland, en was een bekroond journalist en auteur. Het boek behandelde de rol van de paus van Rome die regeerde tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het boek begint bij de grootvader van de toekomstige paus, die de rechterhand was van paus Pius IX, bekend als Pio Nono. In 1849 viel een Republikeinse menigte de gebouwen van het Vaticaan aan en paus Pius IX vluchtte uit de stad Rome. De man die hij met zich meenam in ballingschap was de grootvader van Eugenio Pacelli. Eugenio Pacelli was de kleinzoon van de rechterhand van paus Pius IX, en hij werd later Pius XII, en het boek over Eugenio Pacelli kreeg de titel Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

In het boek onderzoekt Cornwell in hoeverre paus Pius XII, voorheen kardinaal Eugenio Pacelli, op de hoogte was van en reageerde op de vervolging van Joden door het naziregime tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij toont aan dat de publieke stilte van Pius XII en zijn gebrek aan optreden bij het veroordelen van de Holocaustelijk gaven van zijn immorele leiderschap gedurende de oorlog.

Cornwell verschaft historische context voor het pontificaat van Pius XII, met inbegrip van zijn diplomatieke achtergrond en de complexe politieke dynamiek van die tijd. Hij onderzoekt de benadering van het Vaticaan ten aanzien van de omgang met nazi-Duitsland. Cornwell stelt vast dat Pius XII heeft verzuimd zich uit te spreken tegen de Holocaust en tussenbeide te komen ten behoeve van de vervolgte Joden, want hij had als kardinaal in 1933 een concordaat met Hitler tot stand gebracht dat katholieke onderwerping aan het werk van Hitler beloofde.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

Na de Tweede Wereldoorlog wisten sommige nazistische oorlogsmisdadigers aan de gerechtigheid te ontkomen door naar verschillende landen te vluchten, waaronder verscheidene in Zuid-Amerika. De voornaamste methoden die zij gebruikten om te ontsnappen en

Zuid-Amerika te bereiken, omvatten:

Ratlines: Ratlines waren clandestiene ontsnappingsroutes die door verschillende organisaties, waaronder de Katholieke Kerk en welwillende inlichtingendiensten, werden opgezet om nazi's en andere voortvluchtigen te helpen uit Europa te ontsnappen. Deze routes maakten vaak gebruik van valse identiteiten, vervalste documenten en smokkelnetwerken om hun doorgang naar veilige toevluchtsoorden, waaronder Zuid-Amerika, mogelijk te maken.

Vervalste documenten: Veel nazi-vluchtelingen verkregen vervalste paspoorten, visa en andere reisdocumenten om hun ware identiteit te verbergen en gevangenneming te ontlopen. Zij gebruikten deze documenten om via neutrale of welgezinde landen te reizen voordat zij Zuid-Amerika bereikten.

Medeplichtigheid van autoriteiten: In sommige gevallen knepen welwillende functionarissen in Zuid-Amerikaanse landen een oogje toe voor de aanwezigheid van nazi-vluchtelingen of hielpen zij hun actief om gevangenneming te ontlopen. Sommige regeringen, in het bijzonder die met autoritaire regimes die sympathie koesterden voor de nazi-ideologie, boden deze personen een toevluchtsoord.

Juridische mazen in de wet: Sommige nazioorlogsmisdadigers maakten gebruik van juridische mazen in de wet of van soepele uitleveringswetten in Zuid-Amerikaanse landen om uitlevering aan Europa te ontlopen, waar zij vervolgd zouden worden voor hun misdaden.

Over het geheel genomen stelde de combinatie van vluchtroutes, vervalste documenten, medeplichtigheid van autoriteiten en juridische mazen in de wet nazioorlogsmisdadigers in staat naar Zuid-Amerika te ontkomen en zich nog vele jaren na het einde van de Tweede Wereldoorlog aan gerechtigheid te onttrekken. ChatGPT, maart 2024.